

Μία ἀπαντήσις.

Φίλε κ. Διευθυντά,

«Αἱ Οὐγατέρες τῆς Εὔας» πρότυπα κοσμικῆς ὑποθέσεως, ὑπὸ **Τάκη Χαιροπούλου**, Δηγήματα ρεαλιστικῆς σχολῆς, με ἐξώφυλλον τοῦ γνωστοῦ σατυρογράφου κ. Νουάρ. Ὁ κ. Χαιροπούλος καὶ ἄλλον τόμον ἔχει ἐκδόσει ὁμοίων διηγημάτων — τὰς Σαγηνεύτρας — εὐρύτατα κυκλοφορήσαντα.

«Ἀρχαιολογικὸν δελτίον» τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἐξεδόθησαν τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ Δ' τόμου τοῦ 1918, περιλαμβάνοντα μελέτας καὶ ἀνακοινώσεις τῶν κ. κ. Γ. Οἰκονόμου, Γ. Σωτηρίου, Ι. Χατζιδάκι, Α. Κεραμοπούλου καὶ Κ. Ρωμαίου.

«Ἡ φιλία» μελέτη **Μ. Κρενδριπούλου**. Ἐρευνᾶται τὸ καὶ ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» ἀνακινηθὲν ἄλλοτε ζήτημα, ἂν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀγνή φιλία μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς. Ὁ γράφων ἀποκρίνεται καταφατικῶς.

Πρωτότυπον εἰς ἰδέας καὶ ὕφος τὸ «Δελτίον» τοῦ κ. **Δίνου Καρζῆ**, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ... ὁδηγητὴς (—διευθυντὴς). Προμήνυμα (περιοδικὸν) τὸ ὁποῖον θὰ βγαίῃ διὸ φορὲς τὸν μῆνα, ὡς τὴν ἐποχὴν τοῦ ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος θὰ πάρῃ βαθειὰ συνείδησιν τῆς ἀνάγκης τοῦ διακηρύττει τὸ ἐπίγραμμα: «Σὲ γονίμῃ σιωπῇ ἀπαντοχὴ—χαίρε ὁ παρθένος ὅτ' ἀγγίζει σου ἑαυτός». Περιττὸν νὰ εὐχθῶμεν μακροζωίαν, διότι ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος βαθειὰ συνείδησιν δὲν θὰ πάρῃ, ἀφοῦ οὔτε ἔχει εἶδῃ περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δελτίου. Ὁ ἰδεολογικὸς σκοπὸς τοῦ κ. Καρζῆ μᾶς ἐνθυμίζει ὑπὸ τινος ἀπόψεως τὸν Περικλῆ Γιαννόπουλον.

«Γράκχος», ἐπιθεώρησις σοσιαλιστικῆς δεκαπενθήμερος. Διευθυντὴς κ. Γρ. Μπάμιας. Ἐκδοσις «Φιλολογικῆς Κυψέλης». Δημοσιεύονται ἐπίκαιροι καὶ ἐνδιαφέρουσαι μελέται.

«Ἀπόλλων». Δεκαπενθήμερος λογοτεχνικὴ ἔκδοσις, ἐν Ἀθήναις. Διευθυντὴς Ἄνδρ. Βεργιόπουλος. Περιλαμβάνει κυρίως ἔργα νέων, δημοτικιστῶν.

«Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς». Νέας Υόρκης. Ἐξακολουθεῖ ἀνελλιπῶς ἐκδιδόμενον πλουσιώτατον εἰς ὕλην καὶ εἰκόνας τὸ μνησίον περιοδικὸν τῆς «Ἀτλαντίδος». Τὸ ληφθὲν τεῦχος τοῦ Ἰουνίου περιέχει, ἐκτὸς ἄλλης ποικίλης ὕλης, καὶ συνεργασίαν ἑξ Ἀθηνῶν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν τῶν κ. κ. Τ. Ἀμπελά καὶ Δ. Καλογεροπούλου.

Ὁ χλιαρώτατος χρονογράφος τοῦ «Νεολόγου» κ. Σταμ. ἢ Σηράχ (ἡ ὀρθογραφία δὲν εἶνε ἰδική μου) ἢ Χάρης (προσέξατε, ὅχι μὲ **χ**) — σὺν τὸν Μιζάδον ἔχει πολλὰ δνόματα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρατσούκλια — ἐξεμάνῃ διότι εἰς τοὺς μαργαρίτας οὕς παρέθεσα εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῆς «Πινακοθήκης» παρέλαβα καὶ αὐτὸν δι' ἑνὸς μόνον μαργαρίτου, ἐνθ' εἶνε μαργαριτοφόρον ὄστρακον τεραστίων διαστάσεων.

Φειδόμενος τῆς ὑπομονῆς τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πινακοθήκης» δὲν ἐπιβαρύνω τὴν θέσιν του ἀπέναντι τῆς λογικῆς, ἣν τόσον πολὺ κάθε πρῶτῃ κακομεταχειρίζεται. Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ ἐπιμείνω εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ὡς χλιαροῦ χρονογράφου ὅταν σερβίρει εἰς τὸ νοῆμον κοινὸν τόσον κομψὰς φρεσὺς ὡς **λ. χ.** «Σφιχθῆτε μέχρι τοῦ σημείου, ποῦ νὰ ξεβιδωθῇ ὁ ἀφαλὸς σας καὶ νὰ τιναχθῇ σὴν ὁροφῇ (!) σὺν φελὸς (!) ἐκποματιζομένης σαμπάνιας («Νεολόγος» 18 Ἰουλίου). Ἡ ὅταν εἰς κατόπιν φύλλον γράφει: «Ἐδρίσκονται τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὑπὸ τὰ ἀνεμομελῶδες οὐρανὸν πεῦκα». Ἄν ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε μαργαρίται, εἶνε ὅμως ἀνοησίαι. Καὶ ἔχει δίκαιον διαμαρτυρηθεὶς διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν. Δὲν γράφει ὁ ἄνθρωπος μαργαρίτας, ἀλλ' ἀνοησία: Συμφωνότατοι! Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταφορὰς, τώρα μὲ τὸ ἐνοικιοστάσιον εἶνε αὐταὶ σπάνια φαινόμενα, συνεπὶς τὸν συγχαίρω διὰ τὴν διαμετακόμησιν τῶν διανοητικῶν του προϊόντων.

Γράφει τέλος διὰ τὰ Αἰγινήτικα κανάτια. Εἶνε πάντως προτιμότερα τώρα τὸ καλοκαίρι, διότι κάνουν ἐπὶ τέλους κρύο νερό, ἀπὸ τὴν βράζουσιν χύτραν — τὴν ἰδικὴν του κεφαλὴν — ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκφεύγει διαρκῶς ... χλιαρὸς ἀνεμος ὅστις τρέπει εἰς φυγὴν τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος, εἰς ἣν καθὼς Σταμ. δὲν ἐννοεῖ νὰ **σ τ α μ α τ ῆ σ η** καὶ χρονογραφεῖ χλιαρώτατα, ἀνακατεῖν με τὴν ἐν εἶδει χουλιάρας γραφιδά του διάφορα ὄστρακοειδῆ καὶ μαλάκια, εἰς ἃ πρέπει τώρα νὰ πραστεθῇ καὶ ὁ ἀφαλὸς ἢ φελὸς (καλαμπούρι αὐθόρμητον) τῆς ἐκποματιζομένης σαμπάνιας, ὑπὸ τὰ ἀνεμομελῶδοντα πεῦκα!

Πάντοτε δικὸς σας

Ἀλκιεύς

ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΤΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ

ΕΙΣ ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Δίδουν τόκον 5 ο/ο τὰ ἑξάμηνα καὶ 4 1/2 ο/ο τὰ τρίμηνα

Ὁ τόκος των εἶναι ἀπηλλαγμένους παντὸς φόρου καὶ παντὸς τέλους.

Εἶνε ἡγγυημένα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας Πληρώνονται ἀμέσως εἰς τὴν λήξιν των ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ προεξοφλοῦνται ὑπὸ τῆς ἰδίας.

Μεταβιβάζονται δι' ἀπλῆς παραδόσεως εἰς ἄλλον, ὅπως τὰ χαρτονομίσματα, ἢ δι' ὀπισθογραφῆσεως, ὅπως αἱ συναλλαγματικά.

Ἀποτελοῦν δηλαδὴ ρευστὸν χρήμα, πρόχειρον εἰς κάθε στιγμὴν, με τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι δίδουν καὶ τόκον μεγαλύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην κατάθεσιν.

Ἐκδίδονται εἰς ποσὰ 100, 500, 10,000 καὶ 100,000 δραχμῶν.

Πωλοῦνται εἰς ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Κράτους, ὅπου ὑπάρχουν Τράπεζαι ἢ ὑποκαταστήματα Τραπεζῶν.